

Rada
Evropské unie

Brusel 25. června 2022
(OR. fr, en)

10677/22

**Interinstitucionální spis:
2021/0201(COD)**

**CLIMA 320
ENV 667
AGRI 289
FORETS 53
ONU 91
CODEC 1010**

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	10330/1/22 REV 1
Č. dok. Komise:	10857/21 - COM (2021) 554 final
Předmět:	Balíček „Fit for 55“ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) 2018/841, pokud jde o oblast působnosti, zjednodušení pravidel souladu, stanovení cílů členských států pro rok 2030 a závazek ke společnému dosažení klimatické neutrality v odvětví využívání půdy, lesnictví a zemědělství do roku 2035, a nařízení (EU) 2018/1999, pokud jde o zlepšení monitorování, vykazování, sledování pokroku a přezkum – obecný přístup

I. ÚVOD

1. Dne 14. července 2021 předložila Komise Evropskému parlamentu a Radě v rámci balíčku „Fit for 55“ návrh nařízení, kterým se mění nařízení (EU) 2018/841, pokud jde o oblast působnosti, zjednodušení pravidel souladu, stanovení cílů členských států pro rok 2030 a závazek ke společnému dosažení klimatické neutrality v odvětví využívání půdy, lesnictví a zemědělství do roku 2035, a nařízení (EU) 2018/1999, pokud jde o zlepšení monitorování, vykazování, sledování pokroku a přezkum¹.
2. Hlavním cílem návrhu Komise je posílit příspěvek odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF) ke zvýšeným celkovým ambicím EU v oblasti klimatu pro rok 2030 stanovením cíle EU ve výši 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ čistých pohlcení skleníkových plynů v odvětví LULUCF do roku 2030, rozděleného mezi členské státy ve formě závazných vnitrostátních cílů.
3. V Evropském parlamentu je hlavním příslušným výborem Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (ENVI). Zpravodajem byl jmenován pan Ville Niinistö (Verts/ALE, FI). Pan Norbert Lins (EPP, DE) byl jmenován zpravodajem za Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova (AGRI), který má v případě některých ustanovení statut přidruženého výboru se sdílenou pravomocí. Výbor ENVI přijal k návrhu zprávu dne 16. května 2022. Parlament přijal k návrhu postoj dne 8. června 2022.
4. Hospodářský a sociální výbor vydal stanovisko dne 8. prosince 2021. Výbor regionů vydal stanovisko na zasedání konaném ve dnech 27. až 29. dubna 2022.

¹ Dokumenty 10857/21 + ADD 1–4.

5. Na zasedáních Rady pro životní prostředí konaných ve dnech 20. prosince 2021² a 17. března 2022³ proběhla politická rozprava o pěti návrzích balíčku „Fit for 55“, které spadají do její působnosti, včetně návrhu nařízení o LULUCF.
6. Dne 13. května 2022 návrh projednal Výbor stálých zástupců (Coreper) na základě poznámky předsednictví⁴ s cílem poskytnout pokyny pro další práci.
7. Francouzské předsednictví pokračovalo v projednávání návrhu na úrovni pracovní skupiny na osmi zasedáních Pracovní skupiny pro životní prostředí. Na posledním zasedání konaném dne 3. června 2022 pracovní skupina projednala třetí revidované kompromisní znění předsednictví⁵.
8. Coreper projednal kompromisní znění předsednictví dne 15. června 2022 a poté dne 22. června 2022 projednal nový kompromisní návrh, který obsahoval omezené úpravy⁶, s cílem připravit jednání o tomto návrhu na zasedání Rady pro životní prostředí dne 28. června 2022.
9. Nejnovější kompromisní znění předsednictví, které odpovídá verzi znění, jež projednal Coreper dne 22. června 2022, je uvedeno v příloze této poznámky.

² Dokument 14585/21.

³ Dokument 6668/2/22 REV 2.

⁴ Dokument 8733/22.

⁵ Dokument 7985/3/22 REV 3.

⁶ Dokumenty 9906/22 a 10330/1/22 REV 1

II. HLAVNÍ PRVKY KOMPROMISNÍHO ZNĚNÍ PŘEDSEDNICTVÍ

10. Ve srovnání s návrhem Komise se v kompromisním znění předsednictví navrhuje zachovat celkový cíl Unie spočívající v čistém pohlcení v odvětví LULUCF ve výši 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ v roce 2030 nezměněný, což získalo širokou podporu delegací. Pokud jde o vnitrostátní cíle, kompromisní znění rovněž zachovává rozdělení cílů navržené Komisí. S cílem zohlednit obavy mnoha delegací, pokud jde o meziroční proměnlivost spjatou s odvětvím LULUCF a předvídatelnost cílů, předsednictví nicméně navrhuje významné změny související s procesem pro zajištění souladu, které mají členským státům pomoci dosáhnout jejich příslušných cílů a zároveň zachovat jejich úroveň ambicí. Hlavními tématy návrhu kompromisního znění jsou:

- a) Prezentace cílů a lineární trajektorie (článek 4, 5. a 6. bod odůvodnění), technická oprava (články 4 a 14, body odůvodnění 13a a 13b)
- Kompromisní znění navrhuje stanovit pětiletý rozpočet čistých emisí nebo pohlcení na období 2026–2030, který nahradí závazné roční cíle pro roky 2026 až 2029 a zároveň zachová povinnost dosáhnout vnitrostátních cílů pro rok 2030. Předsednictví se totiž domnívá, že dosažení cíle pro rok 2030 jako výchozího bodu na konci období 2026–2030 na úrovni každého členského státu je nezbytné k zajištění kolektivního splnění cíle -310 milionů tun, který představuje součet vnitrostátních cílů pro rok 2030. Dále se navrhuje vyjádřit vnitrostátní cíle v relativním vyjádření, aby se zvýšila jejich předvídatelnost a transparentnost, a to zrušením potřeby technické opravy při sledování cílů členských států.

- Předsednictví zachovává stanovení trajektorie 2026–2030 na základě údajů za roky 2021, 2022 a 2023, jak navrhuje Komise, a domnívá se, že tento návrh představuje rovnováhu vyvažující předvídatelnost a využití nejnovějších údajů.

b) Správa cílů (článek 13c)

Mnoho delegací kritizovalo mechanismus správy cílů stanovený v článku 13c, jak jej navrhla Komise. V návaznosti na jednání o různých variantách zvolilo předsednictví ve svém kompromisním návrhu vypuštění článku 13c pro období 2026–2030, aniž by znovu zavedlo článek 9 nařízení o „sdílení úsilí“, a poznamenalo, že tato možnost zachovává právně závaznou povahu cílů LULUCF.

c) Obecná flexibilita (čl. 12 odst. 3)

Kompromisní znění předsednictví zachovává vypuštění možnosti rezervovat kredity LULUCF mezi oběma obdobími souladu (2021–2025 a 2026–2030), jak navrhuje Komise. Předsednictví se totiž domnívá, že vypuštění tohoto ustanovení je nezbytnou zárukou ekologické vyváženosti, neboť je třeba zabránit hromadění kreditů LULUCF na konci druhého období, které by oslabilo dosažení cíle -310 milionů tun.

d) Mechanismus dodatečné flexibility týkající se dopadů na klima a podílu organických půd (čl. 13b odst. 6, bod odůvodnění 12a)

Předsednictví v reakci na obavy několika delegací ohledně obtíží při dosahování jejich cílů z důvodu nekontrolovatelných jevů navrhuje vytvořit dodatečnou flexibilitu týkající se dopadů na klima a organické půdy na základě objektivních a měřitelných kritérií a ukazatelů. Aby měly dotčené členské státy k této flexibilitě přístup, musí Komisi poskytnout důkazy podle jasně definované metodiky.

e) Podmínky týkající se využívání mechanismu flexibility pro využívání půdy
(články 13 a 13b, příloha VII)

- zvýšení podílu přebytků čistých absorpcí v období 2021–2025, který může Komise zohlednit při posuzování toho, zda Unie splnila svůj cíl pro rok 2030, a to z 20 % na 40 %;
- automaticnost aktivace flexibility na základě předem stanovených jasných kritérií;
- zrušení omezení stanoveného v čl. 13b odst. 4, které umožňuje pouze kompenzaci propadů započítaných jako emise ve vztahu k cíli členského státu;
- zrušení podmínek spojených s předchozím vyčerpáním možností flexibility podle čl. 12 odst. 2 a čl. 7 odst. 1 nařízení o „sdílení úsilí“ pro použití článku 13b.

Předsednictví dále navrhuje zachovat rozdělení maximální částky mechanismu flexibility stanoveného v příloze VII do dvou stejných částí, aby bylo zajištěno dosažení unijního cíle -310 milionů tun.

f) Zohlednění přírodních škodlivých činitelů (článek 10, článek 13b a 9. bod odůvodnění)

Navrhuje se znovu vložit článek 10 (který byl v návrhu Komise vypuštěn) na období 2026–2030. V případě použití tohoto článku členským státem však nebude možné, aby uvedený členský stát použil kompenzaci týkající se přírodních škodlivých činitelů stanovenou v čl. 13b odst. 5.

e) Rámec na období po roce 2030 (článek 17, bod odůvodnění 9a)

Velká většina delegací považovala zavedení cílů na období po roce 2030 a vytvoření pilíře AFOLU v rámci této revize nařízení za předčasné. Předsednictví proto navrhuje zahrnout tyto otázky do přezkumu stanoveného v článku 17. Při posuzování proveditelnosti cíle dosáhnout do roku 2035 v Unii společně klimatické neutrality v odvětví AFOLU musí Komise rovněž zohlednit dopady věkové struktury lesů, včetně účinků spojených s okupací území a okolnostmi spojenými s válečným a poválečným obdobím.

f) Monitorování a vykazování (příloha III)

S ohledem na kritiku, kterou vyjádřila řada delegací, stanoví kompromisní návrh předsednictví flexibilitu, pokud jde o požadavky na monitorování a vykazování, zejména tím, že od roku 2026 činí přijetí metodiky Tier 3 nepovinným, jakož i pokud jde o seznam půd, které mají být monitorovány.

g) Bioenergie se zachycováním a ukládáním uhlíku (BECCS) (bod odůvodnění 10a)

S ohledem na význam rozvoje udržitelných řešení pro pohlcování uhlíku za účelem dosažení klimatické neutrality do roku 2050 navrhuje předsednictví odkázat na tuto otázku v novém bodě odůvodnění a zmínit úlohu technologických řešení, jako je bioenergie se zachycováním a ukládáním uhlíku.

III. SOUČASNÝ STAV

11. Během jednání v Coreperu dne 22. června 2022 vyjádřila velká většina delegací poslednímu kompromisnímu znění předsednictví podporu. Několik delegací vzneslo výhrady ke konkrétním bodům znění.
12. Na základě dosavadních jednání se předsednictví domnívá, že jeho nejnovější kompromisní znění odráží rovnováhu mezi různými postoji delegací. Předsednictví je toho názoru, že tento celkový kompromis umožňuje sladit dostatečnou flexibilitu, která členskými státy pomůže dosáhnout jejich cílů do roku 2030, a zachovat ekologickou vyváženost nařízení.

IV. ZÁVĚR

13. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se Rada pro životní prostředí vyzývá, aby schválila znění uvedené v příloze této poznámky za účelem dosažení dohody o obecném přístupu, který bude tvořit základ pro budoucí jednání s Evropským parlamentem ohledně návrhu Komise v rámci řádného legislativního postupu.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) 2018/841, pokud jde o oblast působnosti, zjednodušení pravidel souladu a stanovení cílů členských států pro rok 2030, a nařízení (EU) 2018/1999, pokud jde o zlepšení monitorování, vykazování, sledování pokroku a přezkum

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,⁷
s ohledem na stanovisko Výboru regionů,⁸
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

⁷ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁸ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

- (1) Pařížská dohoda přijatá v prosinci roku 2015 v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) vstoupila v platnost v listopadu roku 2016 (dále jen „Pařížská dohoda“). Její smluvní strany se dohodly, že udrží nárůst průměrné globální teploty na úrovni výrazně nižší než 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací a že budou usilovat o omezení tohoto nárůstu na 1,5 °C oproti období před industrializací.
- (2) Řešení problémů souvisejících s klimatem a životním prostředím a dosažení cílů Pařížské dohody jsou jádrem sdělení „Zelená dohoda pro Evropu“, které Komise přijala dne 11. prosince 2019.⁹ S ohledem na velmi závažné dopady pandemie onemocnění COVID-19 na zdraví a hospodářský blahobyt občanů Unie nezbytnost a hodnota Zelené dohody pro Evropu jenom vzrostly.
- (3) V aktualizovaném vnitrostátně stanoveném závazku ke snížení emisí předloženém sekretariátu UNFCCC dne 17. prosince 2020 se Unie zavázala snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů v celém svém hospodářství nejméně o 55 % v porovnání s úrovní roku 1990.¹⁰

⁹ COM(2019)640 final.

¹⁰ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

- (4) V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119¹¹ Unie v právním řádu zakotvila cíl dosáhnout do roku 2050 klimatické neutrality svého hospodářství. Uvedené nařízení rovněž stanoví závazný závazek Unie snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů (emise po odečtení pohlcení) nejméně o 55 % oproti hodnotám z roku 1990. Očekává se, že k dosažení tohoto cíle přispějí všechna hospodářská odvětví, včetně odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví. Příspěvek čistého pohlcení k cíli Unie v oblasti klimatu pro rok 2030 je omezen na 225 milionů tun ekvivalentu CO₂. V souvislosti s nařízením (EU) 2021/1119 Komise v příslušném prohlášení znovu potvrdila svůj záměr navrhnout revizi nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841¹² v souladu s cílem zvýšit do roku 2030 čisté pohlcení uhlíku na úroveň přesahující 300 milionů tun ekvivalentu CO₂ v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví.
- (5) S cílem přispět k ambicióznějšímu snížení čistých emisí skleníkových plynů ze 40 % na nejméně 55 % oproti úrovni z roku 1990 by měly být pro každý členský stát stanoveny závazné cíle pro zvýšení čistého pohlcování skleníkových plynů v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví v období 2026–2030, což povede k cílové hodnotě čistého pohlcení 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ v celé Unii v roce 2030. Metodika použitá ke stanovení vnitrostátních cílů na rok 2030 by měla zohlednit rozdíl mezi cíli Unie a průměrnými emisemi skleníkových plynů a jejich pohlcováním v letech 2016, 2017 a 2018, které jednotlivé členské státy v roce 2020 vykazují, a měla by odrážet stávající výsledky, co se týče zmírňování v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví, a podíl každého členského státu na ploše obhospodařované půdy v Unii, a to s přihlédnutím ke schopnosti daného členského státu zlepšit svou výkonnost v odvětví prostřednictvím postupů obhospodařování půdy nebo změn ve využívání půdy, které jsou přínosem pro klima a biologickou rozmanitost.

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (6) Závazné cíle pro zvýšené ambice čistých emisí skleníkových plynů a čistého pohlcení skleníkových plynů by měly být stanoveny pro každý členský stát lineární trajektorií. Tato trajektorie by měla začínat v roce 2022 na základě průměrných emisí skleníkových plynů vykázaných daným členským státem v letech 2021, 2022 a 2023 a skončit v roce 2030 na hodnotě cíle stanoveného pro daný členský stát. Aby se zajistilo společné dosažení cíle Unie pro rok 2030 a zároveň se zohlednila meziroční variabilita emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví, je vhodné stanovit pro každý členský stát závazek dosáhnout kromě vnitrostátního cíle pro rok 2030 součtu čistých emisí skleníkových plynů a čistých pohlcení skleníkových plynů v období 2026–2030 (dále jen „rozpočet 2026–2030“).
- (7) Ve sdělení ze dne 17. září 2020 nazvaném Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030¹³ byla nastíněna možnost kombinovat emise jiných skleníkových plynů ze zemědělství než CO₂ s čistým pohlcením souvisejícím s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím, a vytvořit tak nově regulované odvětví půdy. Tato kombinace přispěje k synergii mezi zmírňujícími opatřeními v odvětví půdy a umožní integrovanější tvorbu a provádění politik na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie. Za tímto účelem by měla být posílena povinnost členských států předkládat integrované plány zmírňování změny klimatu pro odvětví půdy.

¹³ COM(2020)562 final.

- (8) Odvětví půdy, které kombinuje odvětví využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví s odvětvím zemědělství bez emisí CO₂, má potenciál stát se do roku 2035 rychle klimaticky neutrálním a nákladově efektivním a následně skleníkové plyny více pohlcovat než vypouštět. Společný závazek, jehož cílem je dosáhnout klimatické neutrality v odvětví půdy v roce 2035 na úrovni EU, může poskytnout potřebnou jistotu při plánování, aby mohla být v krátkodobém horizontu stimulována zmírňující opatření v odvětví půdy, vzhledem k tomu, že může trvat mnoho let, než tato opatření přinesou požadované výsledky v oblasti zmírňování změny klimatu. Kromě toho se předpokládá, že odvětví půdy se v roce 2050 stane největším odvětvím v EU, pokud jde o tok skleníkových plynů. Je proto obzvláště důležité ukotvit toto odvětví na trajektorii, která může do roku 2050 účinně vést k dosažení nulových čistých emisí skleníkových plynů. Komise by proto nejpozději šest měsíců po prvním globálním hodnocení dohodnutém podle článku 14 Pařížské dohody měla Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu obsahující hodnocení potřebnosti a proveditelnosti započítávání emisí skleníkových plynů jiných než CO₂ ze zemědělství do oblasti působnosti nařízení (EU) 2018/841, jakož i hodnocení toho, zda je proveditelné usilovat o dosažení cíle klimatické neutrality v oblasti emisí skleníkových plynů v celé Unii a jejich pohlcování v odvětví půdy do roku 2035, a na základě tohoto hodnocení by Unie a členské státy měly znovu vydat doporučení ohledně nezbytných opatření, která umožní společné dosažení tohoto cíle na rok 2035.

- (9) Pravidla započítávání stanovená v člancích 6, 7 a 8 nařízení (EU) 2018/841 byla navržena tak, aby určila, do jaké míry by zmírňování dopadů v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví mohlo přispět k cíli EU snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů o 40 %, který odvětví využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví nezahrnoval.
- V zájmu zjednodušení regulačního rámce pro toto odvětví by se stávající pravidla započítávání neměla používat po roce 2025 a soulad s vnitrostátními cíli členských států by měl být ověřován na základě vykazovaných emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení. Tím se zajistí metodický soulad se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES,¹⁴ nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842¹⁵ a stanovení nového cíle pro snížení čistých emisí skleníkových plynů nejméně o 55 %, který zahrnuje rovněž odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví. Členskými státy by však mělo být i nadále umožněno využívat omezenou možnost vyloučit emise způsobené přírodními škodlivými činiteli ze svých záznamů v odvětví LULUCF v období 2026–2030.

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ze dne 14. března 2018, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem posílení nákladově efektivních způsobů snižování emisí a investic do nízkouhlíkových technologií a rozhodnutí (EU) 2015/1814 (Úř. věst. L 76, 19.3.2018, s. 3).

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (9a) V nařízení (EU) 2018/841 byla v rámci výpočtu referenčních úrovní pro lesy zohledněna věková struktura lesů. V zájmu zjednodušení regulačního rámce je vhodné ukončit používání referenčních úrovní pro lesy pro účely posouzení souladu v období 2026–2030. Ačkoli určité možnosti flexibility stanovené v tomto nařízení budou řešit otázku věkové struktury lesů, zůstává i nadále důvodem k obavám, neboť za určitých okolností by se její dopady mohly časem zvýšit. V souvislosti se zprávou předloženou v rámci přezkumu nařízení (EU) 2018/841 by proto Komise měla věnovat zvláštní pozornost dopadům věkové struktury lesů, včetně případů, kdy jsou tyto dopady spojeny se zvláštními válečnými nebo poválečnými okolnostmi. Zpráva by se mohla zaměřit na různé způsoby, jak tyto dopady zohlednit v nařízení (EU) 2018/841 jednoduchým, vědecky podloženým, spolehlivým a transparentním způsobem.
- (10) Aby se zvýšilo pohlcování skleníkových plynů, potřebují jednotliví zemědělci nebo správci lesů přímou pobídku k ukládání většího množství uhlíku na své půdě a ve svých lesích. V období do roku 2030 je třeba zavádět nové obchodní modely založené na pobídkách pro nízkouhlíkové zemědělství a na certifikaci pohlcování uhlíku. Tyto pobídky a obchodní modely posílí zmírňování změny klimatu v bioekonomice, mimo jiné využíváním trvanlivých výrobků z vytěženého dřeva, při plném dodržování ekologických zásad podporujících biologickou rozmanitost a oběhové hospodářství. Proto by kromě výrobků z vytěženého dřeva měly být zavedeny nové kategorie výrobků ukládajících uhlík. Nové obchodní modely, zemědělské postupy a postupy obhospodařování půdy za účelem posílení pohlcování přispívají k vyváženému územnímu rozvoji a hospodářskému růstu ve venkovských oblastech. Vytvářejí rovněž příležitosti k vzniku nových pracovních míst a poskytují pobídky pro příslušnou odbornou přípravu, změnu kvalifikace a prohlubování dovedností.

- (10a) Aby bylo možné dosáhnout cíle klimatické neutrality do roku 2050 a následně negativních emisí, je nanejvýš důležité důsledně zajišťovat, aby se pohlcování skleníkových plynů v rámci Unie neustále zvyšovalo a to trvalým způsobem. Je pravděpodobné, že pro zvýšení pohlcování uhlíku a zajištění negativních emisí v celé Unii v dlouhodobějším horizontu budou nezbytná technická řešení, jako je přeměna biomasy na energii se zachycováním a skladováním uhlíku (BECCS). Jakékoli budoucí politické rozhodnutí zahrnout pohlcování uhlíku prostřednictvím technických řešení, jako je BECCS, do rámce pro vykazování a započítávání podle tohoto nařízení by však jako nezbytný předpoklad vyžadovalo solidní a spolehlivou definici pohlcování uhlíku poskytující záruky z hlediska ekologické vyváženosti. Po zavedení takového regulačního rámce prostřednictvím legislativního aktu o certifikaci pohlcování uhlíku bude proto namíste toto zahrnutí přezkoumat s cílem doplnit rámec pro produkty ukládání uhlíku a poskytnout nezbytné dlouhodobé pobídky pro zachycování a ukládání biogenních emisí CO₂ z energetických a průmyslových zařízení využívajících biomasu.
- (11) S ohledem na specifika odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví v každém členském státě, jakož i na skutečnost, že členské státy musí zvýšit svou výkonnost, aby dosáhly svých vnitrostátních závazných cílů, by členským státům měla být i nadále k dispozici celá řada možností flexibility, včetně obchodování s přebytky a rozšíření flexibility pro lesy, při současném respektování ekologické vyváženosti cílů.

(12) Alternativní opatření pro přírodní škodlivé činitele (abiotické i biotické), jako jsou požáry, škůdci, bouře, extrémní povodně a dlouhá období sucha k řešení nejistot způsobených přírodními procesy nebo v důsledku změny klimatu v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví by měl být členským státům k dispozici v roce 2032, za předpokladu, že nepoužily čl. 10 odst. 1a tohoto nařízení, vyčerpaly již všechny ostatní možnosti flexibility, které mají k dispozici, zavedly vhodná opatření ke snížení zranitelnosti své půdy vůči těmto škodlivým činitelům a zároveň se podařilo splnit cíl Unie v oblasti využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví pro rok 2030.

(12a) Měl by být vytvořen mechanismus dodatečné flexibility s cílem zohlednit difúzní a dlouhodobé dopady změny klimatu na rozdíl od přírodních škodlivých činitelů, které jsou v zásadě dočasnější a geograficky lokalizovanější. Tato flexibilita by měla rovněž umožnit zohlednění dopadů dřívějších opatření pro hospodaření spojených s podílem organické půdy na obhospodařované půdě, která je v porovnání s průměrem Unie v několika členských státech mimořádně vysoká. Tato flexibilita by měla pocházet z nevyužitých částek uvedených v příloze VII v období 2021–2030. Přístup k této flexibilitě by měl být založen na tom, že dotčené členské státy předloží Komisi důkazy založené na nejlepších dostupných vědeckých poznatcích a na objektivních, měřitelných a srovnatelných ukazatelích, jako je index suchosti ve smyslu Úmluvy Organizace spojených národů o boji proti desertifikaci, definovaný jako poměr mezi průměrnými ročními srážkami a průměrnou roční evapotranspirací. S ohledem na předložené důkazy by mělo být rozdělení flexibility mezi členské státy provedeno na základě poměru mezi množstvím 50 milionů tun ekvivalentu CO₂, které je k dispozici pro flexibilitu, a celkovou částkou požadovanou těmito členskými státy.

(13) *vypouští se*

(13a) Pro členské státy, které zdokonalují svou metodiku výpočtu emisí a pohlcení, by měla být zavedena koncepce technické opravy. Údaje z inventur emisí skleníkových plynů tohoto členského státu by měly být doplněny o technickou opravu za účelem neutralizace dopadu změny metodiky na posouzení dosažení kolektivního cíle Unie do roku 2030 tak, aby byla respektována ekologická vyváženost.

- (13b) Inventarizace skleníkových plynů selepší díky většímu využívání monitorovacích technologií a lepším znalostem. K technické opravě by mohly vést například tyto otázky: modernizované modely, změny metodik vykazování, nové údaje nebo opravy chyb; zahrnutí nových zásobníků uhlíku nebo plynů; přepočty historických údajů, jako jsou aktualizace nebo pravidelná inventarizace lesů; uvedením skutečných údajů namísto předpokladů, například při zvažování proměnlivosti klimatu; začlenění nových prvků, jako jsou produkty ukládání uhlíku a přírodní škodlivé činitele (například příslušné základní úrovně a rozpětí).
- (14) Za účelem zajištění jednotných podmínek při provádění ustanovení nařízení (EU) 2018/841 týkajících se stanovení ročních emisí skleníkových plynů a pohlcení stanovených na základě lineární trajektorie pro každý rok v období 2026–2030 pro členské státy by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.¹⁶
- (15) Za účelem stanovení cílů čistého pohlcení skleníkových plynů pro členské státy na období 2026–2030 by Komise měla provést komplexní přezkum s cílem ověřit údaje z inventury skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023. Za tímto účelem by měl být v roce 2025 proveden další komplexní přezkum nad rámec komplexních přezkumů, které má Komise provést v letech 2027 a 2032 v souladu s článkem 38 nařízení (EU) 2018/1999.
- (15a) Hodnoty korunového zápoje stromů pro každý členský stát v příloze II nařízení (EU) 2018/841 by měly být sladěny s hodnotami oznámenými UNFCCC nebo předvídatelnými aktualizacemi těchto hodnot.

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (16) Vzhledem ke změně cílů založených na vykazování je třeba emise skleníkových plynů a jejich pohlcování odhadnout s vyšší mírou přesnosti. Kromě toho sdělení Komise o strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030,¹⁷ sdělení o strategii „od zemědělce ke spotřebiteli“ pro spravedlivý, zdravý a k životnímu prostředí šetrný potravinový systém,¹⁸ Lesní strategie EU,¹⁹ revidovaná směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001²⁰ a sdělení Komise nazvané Vytvoření Unie odolné vůči změně klimatu – nová strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu²¹ budou vyžadovat lepší monitorování půdy, jež pomůže chránit a zvyšovat odolnost přírodních způsobů pohlcování uhlíku v celé Unii. Monitorování a vykazování emisí a pohlcení je třeba v případě potřeby modernizovat pomocí pokročilých technologií dostupných v rámci programů Unie, jako je program Copernicus, a dalších digitálních údajů shromážděných v rámci společné zemědělské politiky, přičemž dojde k souběžné ekologické a digitální transformaci.
- (17) Očekávané antropogenní změny ve využívání mořského a sladkovodního prostředí, například v důsledku plánovaného rozšíření výroby energie z moří, potenciální nárůst produkce akvakultury a zvyšující se úroveň ochrany přírody za účelem splnění cílů strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti ovlivní emise skleníkových plynů a jejich sekvestraci. V současné době nejsou tyto emise a pohlcení zahrnuty do standardních tabulek pro vykazování UNFCCC. Po přijetí metodiky vykazování Komise při provádění přezkumu v souladu s čl. 17 odst. 2 tohoto nařízení zvaží podávání zpráv o pokroku, proveditelnosti analýzy a dopadu rozšířeného podávání zpráv na mořské a sladkovodní prostředí na základě nejnovějších vědeckých důkazů o těchto tocích.

¹⁷ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 – Navrácení přírody do našeho života“, (COM(2020) 380 final).

¹⁸ COM/2020/381 final.

¹⁹ *vypouští se*

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

²¹ COM/2021/82 final.

(17a) Jelikož cílů tohoto nařízení, zejména upravit s ohledem na evropský právní rámec pro klima závazky členských států týkajících se odvětví LULUCF, které přispívají k dosažení cílů Pařížské dohody a k naplňování cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů pro období 2021–2030, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(18) Nařízení (EU) 2018/841 a (EU) 2018/1999 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2018/841 se mění takto:

1) článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se stanoví pravidla týkající se:

- a) závazků členských států v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví, které přispívají k dosažení cílů Pařížské dohody a k naplňování cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů pro období 2021–2025;
- b) započítávání emisí skleníkových plynů a pohlcování v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví a kontroly dodržování závazků uvedených v písmeni a) na období 2021–2025 ze strany členských států;

- c) cíle Unie pro rok 2030 týkající se čistých pohlcení skleníkových plynů v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví;
- d) cílů členských států pro čisté pohlcení skleníkových plynů v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví na období 2026–2030.“;

2) článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na emise a pohlcování skleníkových plynů uvedených v oddílu A přílohy I, vykázané podle čl. 26 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999,²² k nimž dojde v období 2021–2025 na území členských států v kterékoli z níže uvedených kategorií započítávání využití půdy:
 - a) využití půdy vykazované jako orná půda, travní porosty, mokřady, sídla nebo ostatní půda, která byla přeměněna na lesní půdu („zalesněná půda“);
 - b) využití půdy vykazované jako lesní půda, která byla přeměněna na ornou půdu, travní porosty, mokřady, sídla nebo ostatní půdu („odlesněná půda“);
 - c) využití půdy vykazované jako jeden z níže uvedených druhů („obhospodařovaná orná půda“):
 - i) orná půda zůstávající ornou půdou,
 - ii) travní porosty, mokřady, sídla nebo ostatní půda přeměněné na ornou půdu,
 - iii) orná půda přeměněná na mokřady, sídla nebo ostatní půdu;

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

- d) využití půdy vykazované jako jeden z níže uvedených druhů („obhospodařované travní porosty“):
 - i) travní porosty zůstávající travními porosty,
 - ii) orná půda, mokřady, sídla nebo ostatní půda přeměněné na travní porosty,
 - iii) travní porosty přeměněné na mokřady, sídla nebo ostatní půdu;
- e) využití půdy vykazované jako lesní půda zůstávající lesní půdou („obhospodařovaná lesní půda“);
- f) pokud členský stát oznámil Komisi svůj záměr zahrnout takové využívání půdy do rozsahu svých závazků podle čl. 4 odst. 1 do 31. prosince 2020, využití půdy vykazované jako jeden z níže uvedených druhů („obhospodařované mokřady“):
 - mokřady zůstávající mokřady;
 - sídla nebo ostatní půda přeměněná na mokřady;
 - mokřady přeměněné na sídla nebo ostatní půdu.

2. Toto nařízení se vztahuje také na emise a pohlcování skleníkových plynů uvedených v oddílu A přílohy I, vykázané podle čl. 26 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1999, k nimž dojde na území členských států v období 2026–2030 v kterékoli z níže uvedených kategorií vykazování využití půdy a/nebo v kterémkoli z níže uvedených odvětví:

- a) lesní půda;
- b) orná půda;
- c) travní porosty;
- d) mokřady;
- e) sídla;
- f) ostatní půda;
- g) výrobky z vytěženého dřeva;

- h) ostatní;
- i) atmosférická depozice;
- j) odplavování a smyv dusíku.“;

2a) článek 3 se mění takto:

a) bod 9) se nahrazuje tímto:

„9) „přírodními škodlivými činiteli“ události nebo faktory jiného než antropogenního původu, jež způsobují značný objem emisí v oblasti využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví a nad jejichž výskytem v lesích nemá daný členský stát kontrolu, a pokud tento členský stát není objektivně schopen významně omezit vliv těchto událostí nebo faktorů na emise, a to ani poté, co k jejich výskytu došlo;“.

b) vkládá se nový bod, který zní:

„11) „změnou klimatu“ taková změna klimatu, která je přímo nebo nepřímo vázána na lidskou činnost měnící složení globální atmosféry a která je vedle přirozené variability klimatu pozorována za srovnatelný časový úsek.“;

3) článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Závazky a cíle

1. Pro období 2021–2025 každý členský stát s přihlédnutím k flexibilitám stanoveným v článcích 12, 13 a 13a a s uplatněním čl. 10 odst. 1 zajistí, aby emise skleníkových plynů nepřekračovaly jejich pohlčení, přičemž příslušný výpočet je součtem celkových emisí a celkových pohlčení na jeho území ve všech kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1.

2. Cíl Unie pro čisté pohlcení skleníkových plynů do roku 2030 činí 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ coby součet hodnot čistých emisí a pohlcení skleníkových plynů ze strany členských států v roce 2030 v souladu se sloupcem D přílohy IIa a vychází z průměru údajů z inventur skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018 podle údajů z roku 2020.

Každý členský stát zajistí, aby s ohledem na možnosti flexibility stanovené v člancích 12 a 13b a s uplatněním čl. 10 odst. 1a) roční součet jeho emisí a pohlcení skleníkových plynů na jeho území a ve všech kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) ve srovnání s průměrem jeho údajů z inventur skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018 podle údajů z roku 2032 nepřekročil pro rok 2030 cílovou hodnotu stanovenou pro daný členský stát ve sloupci C přílohy IIa.

Navíc každý členský stát zajistí, aby – s přihlédnutím ke flexibilitě stanovené v člancích 12 a 13b a s uplatněním čl. 10 odst. 1a – součet rozdílů za každý rok v období 2026 až 2030 mezi jeho emisemi a pohlceními skleníkových plynů na jeho území a ve všech kategoriích vykazování půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) na jedné straně a průměrná hodnota údajů z inventur skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023 podle údajů z roku 2032 na straně druhé nepřesáhl rozpočet 2026–2030 definovaný jako součet rozdílů za každý rok v období 2026–2030 pro daný členský stát mezi ročními hodnotami emisí skleníkových plynů a mezními hodnotami pohlcení na tyto roky, stanovenými na základě lineární trajektorie do roku 2030, na jedné straně a průměrnou hodnotou údajů z inventur skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023 na straně druhé, podle údajů z roku 2025. Lineární trajektorie členského státu začíná v roce 2022 průměrnou hodnotou pro údaje z inventur skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023 a její konečná hodnota pro rok 2030 se získá připočtením hodnoty stanovené pro daný členský stát ve sloupci C přílohy IIa k průměrné hodnotě pro údaje z inventur skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018. Rozpočet 2026–2030 se stanoví na základě údajů inventury skleníkových plynů předložených v roce 2025 a soulad s tímto rozpočtem se posoudí podle údajů inventury skleníkových plynů předložených v roce 2032.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví roční hodnoty založené na lineární trajektorii pro čistá pohlcení skleníkových plynů pro každý členský stát, a to pro každý rok v období 2026–2029, vyjádřené v tunách ekvivalentu CO₂. Tyto vnitrostátní trajektorie vycházejí z průměrných údajů z inventur skleníkových plynů za roky 2021, 2022 a 2023 vykázaných jednotlivými členskými státy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 16a. Pro účely těchto prováděcích aktů provede Komise komplexní přezkum posledních údajů z národních inventur za roky 2021, 2022 a 2023, jež členské státy předložily podle čl. 26 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1999.“;

- 4) v článku 6 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

- „1. Členské státy započítávají emise a pohlcení v důsledku zalesněné a odlesněné půdy vypočítané jako celkové emise a celková pohlcení pro každý rok v období 2021–2025.
2. Došlo-li ke změně ve využívání půdy z orné půdy, travních porostů, mokřadů, sídel nebo ostatní půdy na lesní půdu, může členský stát, odchýlně od čl. 5 odst. 3 a nejpozději do roku 2025, po 30 letech ode dne této změny převést půdu z kategorie „půda přeměněná na lesní půdu“ do kategorie „lesní půda zůstávající lesní půdou“, pokud je takový krok náležitě odůvodněn na základě pokynů IPCC.“;

5) v článku 7 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

- „1. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované orné půdy vypočítané jako emise a pohlcení v období 2021–2025, od nichž se odečte pětinašobek průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařované orné půdy v daném členském státě v referenčním období 2005–2009.
2. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařovaných travních porostů vypočítané jako emise a pohlcení v období 2021–2025, od nichž se odečte pětinašobek průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařovaných travních porostů v daném členském státě v referenčním období 2005–2009.
3. Každý členský stát, který během období 2021–2025 zahrne do rozsahu svého závazku obhospodařované mokřady, započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařovaných mokřadů vypočítané jako emise a pohlcení v příslušném období, od nichž se odečte pětinašobek průměrných ročních emisí a pohlcení v důsledku obhospodařovaných mokřadů v daném členském státě v referenčním období 2005–2009.“;

6) článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

- „1. Každý členský stát započte emise a pohlcení v důsledku obhospodařované lesní půdy vypočítané jako emise a pohlcení v období 2021–2025, od nichž se odečte pětinašobek referenční úrovně pro lesy daného členského státu.“;

b) v odstavci 3 se první věta nahrazuje tímto:

„Členské státy předloží Komisi své vnitrostátní plány započítávání pro lesnictví včetně navrhované referenční úrovně pro lesy do 31. prosince 2018 pro období 2021–2025.“;

c) odstavce 7, 8, 9 a 10 se nahrazují tímto:

- „7. Členské státy oznámí Komisi své revidované navrhované referenční úrovně pro lesy vycházející v nezbytných případech z technických posouzení a případně z technických doporučení, a to do 31. prosince 2019 pro období 2021–2025. Komise navrhované referenční úrovně pro lesy, které jí oznámily členské státy, zveřejní.
8. Na základě navrhovaných referenčních úrovní pro lesy, které předložily členské státy, technického posouzení provedeného podle odstavce 6 tohoto článku a případně revidované navrhované referenční úrovně pro lesy předložené podle odstavce 7 tohoto článku přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16, kterými se mění příloha IV za účelem stanovení referenčních úrovní pro lesy, které budou členské státy uplatňovat v období 2021–2025.
9. Pokud členský stát nepředloží Komisi svou referenční úroveň pro lesy ve lhůtách uvedených v odstavci 3 tohoto článku a případně v odstavci 7 tohoto článku, Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci pozměňující přílohu IV s cílem stanovit referenční úroveň pro lesy, kterou má tento členský stát uplatňovat v období 2021–2025, a to na základě případného technického posouzení provedeného podle odstavce 6 tohoto článku.
10. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavcích 8 a 9 budou přijaty do 31. října 2020 pro období 2021–2025.“;

7) článek 9 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Výrobky pro ukládání uhlíku“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci za účelem změny odstavce 1 tohoto článku a přílohy V doplněním nových kategorií výrobků pro ukládání uhlíku, včetně výrobků z vytěženého dřeva, které pohlcují uhlík, a to na základě pokynů IPCC, tak jak byly přijaty konferencí smluvních stran UNFCCC nebo konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody, a při zajištění ekologické vyváženosti.“;

8) článek 10 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„Na konci období 2021–2025 mohou členské státy ze svých záznamů pro zalesněnou půdu a obhospodařovanou lesní půdu vyjmout emise skleníkových plynů v důsledku přírodních škodlivých činitelů, jež v kterémkoli v období 2021–2025 překročily průměrné emise způsobené přírodními škodlivými činiteli v období 2001–2020, po odstranění statistických odlehlých hodnot (dále jen „úroveň pozadí“). Tato úroveň pozadí se vypočte v souladu s tímto článkem a přílohou VI.“;

aa) Vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Na konci období 2026–2030 mohou členské státy ze svých záznamů vyjmout emise skleníkových plynů v důsledku přírodních škodlivých činitelů v kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2) písm. a) až j), jež v kterémkoli roce v období 2026–2030 překročily průměrné emise způsobené přírodními škodlivými činiteli za období 2001–2020, po odstranění statistických odlehlých hodnot (dále jen „úroveň pozadí“). Tato úroveň pozadí se vypočte v souladu s tímto článkem a přílohou VI.“;

b) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„V období 2021–2025 se až do roku 2030 vyloučí ze započítávání všechna následná pohlcení pro půdy zasažené přírodními škodlivými činiteli.“;

c) doplňuje se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Pokud členský stát použije odstavec 1a:

- a) předloží Komisi informace o úrovni pozadí pro veškeré kategorie využití půdy a o údajích a metodikách použitých v souladu s přílohou VI; a
- b) v období 2026–2030 se až do roku 2030 vyloučí ze započítávání všechna následná pohlcení pro půdy zasažené přírodními škodlivými činiteli.“;

9) článek 11 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Flexibilita a správa“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

c) „1. Členský stát může rozhodnout, že využije:

a) obecnou flexibilitu stanovenou v článku 12; a

b) flexibilitu stanovenou v člancích 13 a 13b ke splnění závazku uvedeného v článku 4.

Finsko může kromě možností flexibility uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b) použít dodatečné kompenzace podle článku 13a.

Kompenzační množství využitá v rámci mechanismů flexibility uvedených v tomto odstavci za účelem dosažení souladu s cílem pro rok 2030 stanoveným v čl. 4 odst. 2 druhém pododstavci se v rovnocenném množství zohlední pro účely snížení jakéhokoli schodku s ohledem na rozpočet na období 2026–2030 stanovený v čl. 4 odst. 2 třetím pododstavci, a to až do snížení tohoto schodku na nulu. Tato množství se nezapočítají jako dodatečné přebytky ve vztahu k rozpočtu na období 2026–2030 stanovenému v čl. 4 odst. 2 třetím pododstavci, pokud již bylo tohoto rozpočtu dosaženo.“;

10) článek 12 se mění takto:

-a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

1. Pokud v období 2021–2025 celkové emise v členském státě překročí celková pohlcení, nebo je v období 2026–2030 rozdíl mezi součtem emisí a pohlcení skleníkových plynů na území členského státu a cíli stanovenými pro tento členský stát v čl. 4 odst. 2 třetím pododstavci tohoto nařízení kladný a tento členský stát se rozhodl využít své flexibility a požádal o zrušení ročních emisních přidělů podle nařízení (EU) 2018/842, zohlední se množství zrušených emisních přidělů s ohledem na plnění závazku členského státu podle článku 4 tohoto nařízení.
 2. Pokud v období 2021–2025 celková pohlcení v členském státě překročí celkové emise, nebo je v období 2026–2030 rozdíl mezi součtem emisí skleníkových plynů a pohlcení na území členského státu a cíli stanovenými pro tento členský stát v čl. 4 odst. 2 třetím pododstavci tohoto nařízení záporný a to po odečtení jakéhokoli množství zohledněného podle článku 7 nařízení (EU) 2018/842, může tento členský stát převést zbývající množství pohlcení na jiný členský stát. Převedené množství se zohlední při posuzování plnění závazku tohoto jiného členského státu podle článku 4 tohoto nařízení.“;
- a) odstavec 3 se zrušuje.
 - b) doplňují se nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„5. Členské státy mohou použít příjmy z převodů podle odstavce 2 k boji proti změně klimatu v Unii nebo ve třetích zemích a o veškerých těchto opatřeních informují Komisi.

6. Každý převod podle odstavce 2 může být výsledkem projektu nebo programu v oblasti omezování emisí skleníkových plynů uskutečněného v prodávajícím členském státě a zaplaceného přijímajícím členským státem, pokud je vyloučeno dvojí započtení a zajištěna výsledovatelnost.“;

11) článek 13 se nahrazuje tímto:

Článek 13

Flexibilita obhospodařované lesní půdy

- „1. Pokud jsou v období 2021–2025 v určitém členském státě celkové emise v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1 [při započítávání v souladu s tímto nařízením] vyšší než celková pohlcení, může tento členský stát za účelem dodržení čl. 4 odst. 1 využít flexibilitu obhospodařované lesní půdy stanovenou tímto článkem.
2. Pokud je v období 2021–2025 výsledek výpočtu podle čl. 8 odst. 1 kladný, je dotčený členský stát oprávněn kompenzovat výsledné emise za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:
- a) členský stát do své strategie předložené podle článku 15 nařízení (EU) 2018/1999 zahrnul již prováděná nebo plánovaná konkrétní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně zvýšení propadů a rezervoárů z lesů; a
 - b) celkové emise v Unii nepřesahují celková pohlcení v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení v období 2021–2025.

Komise zajistí, aby se při posuzování toho, zda celkové emise v rámci Unie nepřekračují celková pohlcení, jak je uvedeno v prvním pododstavci písm. b), zabránilo dvojímu započtení v členských státech, zejména při uplatňování flexibilit stanovených v článku 12 tohoto nařízení a v čl. 7 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2018/842.

3. Kompenzace uvedená v odstavci 2 se může vztahovat pouze na propady započtené jako emise oproti referenční úrovni pro lesy daného členského státu na období 2021–2025 a nesmí překročit 50 % maximální výše kompenzace pro dotčený členský stát stanovené v příloze VII.
 4. Členské státy předloží Komisi důkazy o dopadu přírodních škodlivých činitelů vypočteném podle přílohy VI, aby byly způsobilé pro kompenzace zbývajících propadů započítaných jako emise oproti referenční úrovni pro lesy, a to až do plné výše kompenzace pro období 2021–2025 nevyužité jinými členskými státy stanovené v příloze VII. V případě, že žádost o kompenzaci překročí částku nevyužitě dostupné kompenzace, rozdělí se vyrovnávací platba mezi dotčené členské státy poměrně.“;
- 12) vkládá se nový článek 13a, který zní:

„Článek 13a

Dodatečné kompenzace

1. Finsko může v období 2021–2025 využít kompenzace až do výše dodatečných 5 milionů tun ekvivalentu CO₂ započtených emisí v rámci kategorií započítávání využití půdy obhospodařovaná lesní půda, odlesněná půda, obhospodařovaná orná půda a obhospodařované travní porosty, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) Finsko do své strategie předložené podle článku 15 nařízení (EU) 2018/1999 zahrnuje již prováděná nebo plánovaná konkrétní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně zvýšení propadů a rezervoárů z lesů;
 - b) celkové emise v Unii nepřesahují celková pohlcení v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení v období 2021–2025.

Komise zajistí, aby se při posuzování toho, zda celkové emise v rámci Unie nepřekračují celková pohlcení, jak je uvedeno v prvním pododstavci písm. b), zabránilo dvojímu započtení v členských státech, zejména při uplatňování flexibility stanovených v člancích 12 a 13 tohoto nařízení a v čl. 7 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2018/842.

2. Dodatečné kompenzace jsou omezeny na:

a) množství přesahující flexibilitu obhospodařované lesní půdy dostupnou Finsku v období 2021–2025 podle článku 13;

b) emise způsobené historickou změnou z lesní půdy na jakoukoli jinou kategorii využití půdy, k níž došlo nejpozději 31. prosince 2017;

c) soulad s článkem 4.

3. Dodatečné kompenzace nesmí být předmětem převodu podle článku 12 tohoto nařízení nebo článku 7 nařízení (EU) 2018/842.

4. Veškeré nevyužitě dodatečné kompenzace z objemu 5 milionů tun ekvivalentu CO₂ uvedené v odstavci 1 se zruší.

5. Ústřední správce provádí ustanovení odst. 2 písm. a) a odstavců 3 a 4 tohoto článku v registru Unie zřízeném podle článku 40 nařízení (EU) 2018/1999.“;

13) vkládá se nový článek 13b, který zní:

„Článek 13b

Mechanismus flexibility využívání půdy na období 2026–2030

1. V registru Unie zřízeném podle článku 40 nařízení (EU) 2018/1999 se zavede mechanismus flexibility využívání půdy odpovídající množství až 178 milionů tun ekvivalentu CO₂ s výhradou splnění cíle Unie uvedeného v čl. 4 odst. 2. Mechanismus flexibility je k dispozici navíc k flexibilitě stanovené v článku 12.

2. Pokud je v období 2026–2030 rozdíl, započtený a vykazovaný v souladu s tímto nařízením, mezi součtem emisí a pohlcení skleníkových plynů na území členského státu a ve všech kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) a odpovídajícími cíli stanovenými pro členské státy v čl. 4 odst. 2 druhém nebo třetím pododstavci kladný, může tento členský stát využít flexibilitu stanovenou v tomto článku, aby splnil svůj cíl stanovený podle čl. 4 odst. 2.
3. Pokud je v období 2026–2030 výsledek výpočtu podle odstavce 2 kladný, je dotčený členský stát oprávněn kompenzovat čisté emise a/nebo čistá pohlcení započtená jako emise oproti cílům stanoveným pro dotčený členský stát v čl. 4 odst. 2 druhém nebo třetím pododstavci za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:
 - a) členský stát zahrnul do svého aktualizovaného integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu předloženého podle článku 14 nařízení (EU) 2018/1999 probíhající nebo plánovaná zvláštní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně posílení všech propadů a rezervoárů půdy a snížit zranitelnost půdy vůči přírodním škodlivým činitelům;
 - b) členský stát vyčerpal možnosti flexibility dostupné podle čl. 12 odst. 1 tohoto nařízení;
 - c) rozdíl mezi ročním úhrnem všech emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení na území Unie a ve všech kategoriích vykazování využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) a cílem Unie ve výši 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ čistých pohlcení je v 2030 roce záporný.

Při posuzování toho, zda je v rámci Unie splněna podmínka uvedená v prvním pododstavci písm. c), zahrne Komise 40 % přebytku s ohledem na závazky členských států podle čl. 4 odst. 1 z období 2021–2025 za předpokladu, že jeden nebo více členských států předloží Komisi důkazy týkající se dopadu přírodních škodlivých činitelů v souladu s odstavcem 5 tohoto článku. Komise v tomto posouzení rovněž zajistí, aby členské státy zabránily dvojímu započtení, zejména při uplatňování flexibility stanovené v článku 12 tohoto nařízení a v čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2018/842.

4. Výše kompenzace uvedené v odstavci 3 tohoto článku nesmí v období 2026–2030 překročit 50 % maximální výše kompenzace pro dotčený členský stát, stanovené v příloze VII.
5. Členské státy, které nepoužily čl. 10 odst. 1a tohoto nařízení, předloží Komisi důkazy o dopadu přírodních škodlivých činitelů vypočteném podle přílohy VI, aby byly způsobilé pro kompenzace čistých emisí a/nebo čistých pohlcení započítaných jako emise oproti cílům stanoveným pro tyto členské státy v čl. 4 odst. 2 druhém nebo třetím pododstavci, a to až do plné výše kompenzace pro období 2026–2030 nevyužité jinými členskými státy, stanovené v příloze VII. V případě, že žádost o kompenzaci překročí částku nevyužité dostupné kompenzace, rozdělí se vyrovnávací platba mezi dotčené členské státy poměrně.
6. Členské státy jsou oprávněny kompenzovat čisté emise nebo čistá pohlcení započítané jako emise oproti cílům stanoveným pro tyto členské státy v čl. 4 odst. 2 druhém nebo třetím pododstavci, a to až do plné výše kompenzace pro období 2021–2030 nevyužité jinými členskými státy, stanovené v příloze VII, po zohlednění čl. 13 odst. 4 a odstavce 5 tohoto článku, za předpokladu, že tyto členské státy:

- a) vyčerpaly možnosti flexibility, které jsou dostupné podle čl. 12 odst. 1 tohoto nařízení a odstavců 3 a 5 tohoto článku; a
- b) předložily Komisi důkazy týkající se:
 - i) dopadů změny klimatu, jejichž následkem dochází k nadměrným emisím nebo oslabení propadů, které jsou mimo jejich kontrolu; nebo
 - ii) účinků mimořádně vysokého podílu organických půd na jejich ploše obhospodařované půdy, v porovnání s průměrem Unie, který vede k nadměrným emisím, pokud lze tyto účinky přičíst postupům obhospodařování půdy využívaným před vstupem rozhodnutí č. 529/2013/EU v platnost.

Výše kompenzace uvedená v prvním pododstavci nesmí pro Unii jako celek překročit 50 milionů tun ekvivalentu CO₂. V případě, že žádost o kompenzaci překročí maximální výši dostupné kompenzace, rozdělí se vyrovnávací platba mezi dotčené členské státy poměrně.

Důkazy uvedené v prvním pododstavci písm. b) bodě i) zahrnují kvantitativní posouzení účinků čistých emisí nebo čistých pohlcení uvedených pro danou postiženou oblast v milionech tun ekvivalentu CO₂ a jsou založeny na srovnatelných a spolehlivých kvantitativních indexech, zeměpisně přesných údajích a nejlepších dostupných vědeckých poznatcích. Vycházejí z pozorovaného vývoje zahrnujícího alespoň období 2001–2025 a z vědecky posouzených prognóz a pozorování na období 2026–2030. Odrážejí související střednědobý nebo dlouhodobý vývoj klimatických podmínek relevantních pro odvětví LULUCF, jako je sucho, průměrné teploty, průměrné srážky, mrazové dny, doba trvání meteorologického sucha nebo nízké vlhkosti půdy. Tento vývoj vylučuje události dočasné povahy, které lze započíst jako přírodní škodlivé činitele podle článku 10.

Důkazy uvedené v prvním pododstavci písm. b) bodě ii) zahrnují odůvodnění, že podíl organické půdy na obhospodařované ploše v dotčeném členském státě přesahuje průměrný podíl Unie pro rok 2030. Důkazy zahrnují kvantitativní analýzu vykázaných emisí v milionech tun ekvivalentu CO₂ v důsledku dřívějších opatření na obhospodařovanou organickou půdu na základě přezkoumaných pozorování za období 2026–2030, srovnatelných a spolehlivých zeměpisně přesných údajů a nejlepších dostupných vědeckých poznatků, zejména o podobných lokalitách v dotčeném členském státě. Tyto vykázané emise, které mají být kompenzovány, vylučují události dočasné povahy, které lze započíst jako přírodní škodlivé činitele podle článku 10. Důkazy jsou rovněž doplněny popisem v současnosti prováděných politických opatření, která minimalizují negativní účinky dřívějších opatření na obhospodařovanou organickou půdu.“;

14) *vypouští se*

15) článek 14 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Do 15. března 2027 pro období 2021–2025 a do 15. března 2032 pro období 2026–2030 předloží členské státy Komisi zprávu o souladu obsahující bilance celkových emisí a celkových pohlčení za příslušné období pro každou kategorii započítávání využití půdy uvedenou v čl. 2 odst. 1 písm. a) až f) pro období 2021–2025 a pro každou kategorii uvedenou v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) pro období 2026–2030, a to s použitím pravidel započítávání stanovených v tomto nařízení.

Zpráva o souladu musí obsahovat posouzení:

- a) politik a opatření týkajících se kompromisů;
- b) synergií mezi zmírňováním změny klimatu a přizpůsobováním se této změně;
- c) synergií mezi zmírňováním změny klimatu a biologickou rozmanitostí.

Zpráva musí rovněž obsahovat, v příslušných případech, podrobnosti o záměru využít flexibility podle článku 11 a související množství nebo o skutečném využití těchto flexibilit a související množství.“;

b) vkládají se nové odstavce 1a a 1b, které znějí:

„1a. Pokud změní členské státy metodiku, mohou být údaje z inventur emisí skleníkových plynů předložené každým z členských států předmětem technické opravy. Tyto technické opravy však, pro účely posouzení souladu s cílem Unie stanoveným pro rok 2030, neovlivní hodnotu čistých pohlcení ve výši 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ jako součtu hodnot čistých pohlcení skleníkových plynů (v kilotunách ekvivalentu CO₂) v roce 2030 stanovenou pro členské státy ve sloupci D přílohy IIa ani hodnoty uvedené ve sloupci C uvedené přílohy.

1b. Členské státy, které oznámí svůj záměr využít flexibility uvedené v čl. 13b odst. 6, popíše ve zvláštních oddílech zprávy opatření přijatá ke zmírnění nebo zvrácení účinků uvedených v čl. 13b odst. 6 písm. b), jakož i pozorované a očekávané účinky těchto opatření.“;

16) v článku 15 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Za účelem doplnění tohoto nařízení přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 16 tohoto nařízení, aby stanovila pravidla pro zaznamenávání a přesné provádění následujících operací v registru Unie zřízeném podle článku 40 nařízení (EU) 2018/1999:

- a) množství emisí a pohlcení pro každou kategorii započítávání a vykazování využití půdy v každém členském státě;
- b) provedení technické opravy podle čl. 14 odst. 1a tohoto nařízení;
- c) uplatnění flexibility podle článků 12, 13, 13a a 13b a
- d) dodržování cílů podle článku 13c.“;

17) vkládá se nový článek 16a, který zní:

„Článek 16a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený podle čl. 44 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1999. Výborem se rozumí výbor ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²³.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“;

18) v článku 17 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

- „2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě nejpozději do šesti měsíců po prvním globálním hodnocení dohodnutém podle článku 14 Pařížské dohody zprávu o fungování tohoto nařízení, zahrnující v příslušných případech posouzení dopadů flexibilit uvedených v článku 11, jakož i o příspěvku tohoto nařízení k cíli Unie v oblasti celkového snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 a o jeho příspěvku k cílům Pařížské dohody, zejména pokud jde o potřebu dalších politik a opatření Unie s ohledem na nezbytné posílení snižování emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení v Unii.

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Součástí zprávy uvedené v prvním pododstavci je posouzení potřebnosti a proveditelnosti uplatňování tohoto nařízení, pokud jde o emise a pohlcování skleníkových plynů uvedených v oddílu A přílohy I, vykázané podle čl. 26 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1999, k nimž dojde na území členských států od roku 2031 v kterékoli z kategorií započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) a v kterémkoli z níže uvedených odvětví:

- a) enterická fermentace;
- b) hospodaření se statkovými hnojivy;
- c) pěstování rýže;
- d) zemědělské půdy;
- e) řízené vypalování savan;
- f) spalování zemědělských zbytků na polích;
- g) vápnění půd;
- h) používání močoviny;
- i) „ostatní hnojiva obsahující uhlík“;
- j) „ostatní“.

Zpráva se zaměří zejména na hodnocení potřebnosti a proveditelnosti směřování k cíli, jímž je dosáhnout do roku 2035 klimatické neutrality, pokud jde o emise skleníkových plynů a jejich pohlcování v celé Unii, v kategoriích započítávání využití půdy uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až j) a v odvětvích uvedených v druhém pododstavci. V hodnocení této proveditelnosti se zohlední účinky věkové struktury lesů, pokud vedou na území jednotlivých členských států k oslabení propadů nebo nadměrným emisím, včetně účinků spojených s okupací území členského státu, nebo válečnými či poválečnými okolnostmi, které měly dopad na obhospodařování lesů na jeho území. Rovněž obsahuje doporučení ohledně nezbytných opatření ze strany Unie a členských států vyplývající z tohoto hodnocení, která společné dosažení tohoto cíle na rok 2035 umožní.

V návaznosti na tuto zprávu Komise dle svého uvážení předloží legislativní návrhy.“;

19) příloha I se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení;

19a) v příloze II se údaje pro Španělsko, Slovinsko a Finsko nahrazují tímto:

Členský stát	Plocha (ha)	Korunový zápoj stromů (%)	Výška stromu (m)
Španělsko	1,0	20 Od předložení inventury skleníkových plynů v roce 2028 dále: 10	3
Slovinsko	0,25	10	5
Finsko	0,25	10	5

20) text obsažený v příloze II tohoto nařízení se vkládá jako příloha IIa.

Článek 2

Nařízení (EU) 2018/1999 se mění takto:

1) v článku 2 se doplňují nové body 63 a 64, které znějí:

„63) „geografickým informačním systémem“ počítačový systém, který dokáže zaznamenávat, uchovávat, analyzovat a zobrazovat geograficky podmíněné informace;

64) „žádostí na základě zeměpisné polohy a rozlohy“ elektronický formulář žádosti, který zahrnuje IT žádost na základě geografického informačního systému, který příjemcům umožňuje nahlásit rozlohy zemědělských pozemků zemědělského podniku a nezemědělských ploch, pro které se požaduje platba.“;

2) v článku 4 se v písm. a) bodě 1) podbod ii) nahrazuje tímto:

„závazky a vnitrostátní cíle členského státu týkající se čistých pohlcení skleníkových plynů podle čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2018/841“;

3) článek 38 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„V roce 2025 provede Komise komplexní přezkum údajů z národních inventur předložených členskými státy podle čl. 26 odst. 4 tohoto nařízení s cílem určit roční cíle pro snížení čistých emisí skleníkových plynů členských států podle čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2018/841 a určit roční emisní přiděly členských států podle čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2018/842.“;

b) v odstavci 2 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Součástí komplexního přezkumu uvedeného v odstavcích 1 a 1a jsou:“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„Po dokončení komplexního přezkumu provedeného podle odstavce 1 Komise pomocí prováděcích aktů určí celkový součet emisí pro příslušná léta na základě opravených údajů o inventurách pro jednotlivé členské státy rozdělený mezi údaje o emisích relevantní pro článek 9 nařízení (EU) 2018/842 a údaje o emisích zmíněné v části 1 písmeni c) přílohy V tohoto nařízení a určí celkový součet emisí a pohlcení relevantní pro článek 4 nařízení (EU) 2018/841.“;

4) příloha V se mění v souladu s přílohou III tohoto nařízení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně

PŘÍLOHA I

V příloze I nařízení (EU) 2018/841 se oddíl B nahrazuje tímto:

„B. Zásobníky uhlíku podle čl. 5 odst. 4:

- a) živá biomasa;
- b) odpad¹;
- c) mrtvá dřevní hmota¹;
- d) neživá organická hmota²;
- e) minerální půdy;
- f) organické půdy;
- g) výrobky z vytěženého dřeva v kategoriích započítávání využití půdy „zalesněná půda“ a „obhospodařovaná lesní půda“.¹;

¹ Vztahuje se pouze na zalesněnou půdu a obhospodařovanou lesní půdu.

² Vztahuje se pouze na odlesněnou půdu, obhospodařovanou ornou půdu, obhospodařované travní porosty a obhospodařované mokřady.

PŘÍLOHA II

Do nařízení (EU) 2018/841 se vkládá nová příloha IIa, která zní:

„Příloha IIa

Cíl Unie (sloupec D), průměrné údaje z inventury skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018 (sloupec B) a vnitrostátní cíle členských států (sloupec C) podle čl. 4 odst. 2, jichž má být dosaženo v roce 2030

A	B	C	D
Členský stát	Průměrné údaje z inventury skleníkových plynů za roky 2016, 2017 a 2018 (v kilotunách ekvivalentu CO ₂) vykázané za rok 2020	Cíle členských států na rok 2030 (v kilotunách ekvivalentu CO ₂)	Hodnota čistých pohlcení skleníkových plynů v (kilotunách ekvivalentu CO ₂) v roce 2030 vykázaná za rok 2020 (sloupce B+C)
Belgie	-1 032	-320	-1 352
Bulharsko	-8 554	-1 163	-9 718
Česká republika	-401	-827	-1 228
Dánsko	5 779	-441	5 338
Německo	-27 089	-3 751	-30 840
Estonsko	-2 112	-434	-2 545
Irsko	4 354	-626	3 728
Řecko	-3 219	-1 154	-4 373
Španělsko	-38 326	-5 309	-43 635
Francie	-27 353	-6 693	-34 046
Chorvatsko	-4 933	-593	-5 527
Itálie	-32 599	-3 158	-35 758
Kypr	-289	-63	-352
Lotyšsko	-6	-639	-644
Litva	-3 972	-661	-4 633
Lucembursko	-376	-27	-403
Maďarsko	-4 791	-934	-5 724
Malta	4	-2	2
Nizozemsko	4 958	-435	4 523
Rakousko	-4 771	-879	-5 650
Polsko	-34 820	-3 278	-38 098
Portugalsko	-390	-968	-1 358
Rumunsko	-23 285	-2 380	-25 665
Slovinsko	67	-212	-146
Slovensko	-6 317	-504	-6 821
Finsko	-14 865	-2 889	-17 754
Švédsko	-43 366	-3 955	-47 321
EU-27/Unie	-267 704	-42 296	-310 000

PŘÍLOHA III

V příloze V nařízení (EU) 2018/1999 se část 3 nahrazuje tímto:

„Pro monitorování a vykazování v odvětví LULUCF použijí členské státy [...] zeměpisně přesné údaje o změnách ve využívání půdy v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006. Členské státy se vybízejí, aby prozkoumaly synergie a možnosti konsolidovat podávání zpráv s dalšími příslušnými oblastmi politiky. Členské státy se vybízejí, aby inventury skleníkových plynů prováděly na základě elektronických databází a zeměpisných informačních systémů, jako je:

- a) systém monitorování jednotek využívání půdy s velkou zásobou uhlíku ve smyslu čl. 29 odst. 4 směrnice 2018/2001;
- b) systém monitorování jednotek využívání půdy, na které se vztahuje ochrana a které jsou definovány jako půda spadající do jedné nebo více z těchto kategorií:
 - půda s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti ve smyslu čl. 29 odst. 3 směrnice 2018/2001,
 - lokality významné pro Společenství a zvláštní oblasti ochrany vymezené v článku 4 směrnice Rady 92/43/EHS²⁴ a jednotky půdy, které do nich nespádají a na které se vztahují ochranná opatření podle čl. 6 odst. 1 a 2 uvedené směrnice za účelem splnění cílů ochrany lokalit;
 - místa rozmnožování a místa odpočinku druhů uvedených v příloze IV směrnice 92/43/EHS, na něž se vztahují ochranná opatření podle článku 12 uvedené směrnice,

²⁴ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

- přírodní stanoviště uvedená v příloze I směrnice 92/43/EHS a stanoviště druhů uvedených v příloze II směrnice 92/43/EHS, která se nacházejí mimo lokality významné pro Společenství a zvláštní oblasti ochrany a která přispívají k tomu, aby tato stanoviště a druhy dosáhly příznivého stavu z hlediska ochrany podle článku 2 uvedené směrnice nebo na něž se mohou vztahovat preventivní a nápravná opatření podle směrnice 2004/35/ES²⁵,
- zvláště chráněné oblasti označené podle článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES²⁶ a jednotky půdy mimo tyto oblasti, na které se vztahují ochranná opatření podle článku 4 směrnice 2009/147/ES a čl. 6 odst. 2 směrnice 92/43/EHS za účelem splnění cílů ochrany lokalit,
- jednotky půdy, na něž se vztahují opatření na ochranu ptáků, u nichž bylo nahlášeno, že nejsou v bezpečném stavu podle článku 12 směrnice 2009/147/ES, za účelem splnění požadavku podle čl. 4 odst. 4 druhé věty uvedené směrnice, kterým je předcházení znečišťování nebo poškozování stanovišť nebo splnění požadavku podle článku 3 uvedené směrnice na ochranu a zachování dostatečné rozmanitosti a rozlohy stanovišť pro různé druhy ptáků,
- jakákoli jiná stanoviště, která členský stát vyhlásí pro účely rovnocenné účelům stanoveným ve směrnících 92/42/EHS a 2009/147/ES,

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56).

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

- jednotky půdy, na něž se vztahují opatření požadovaná k ochraně a zamezení zhoršení ekologického stavu útvarů povrchových vod podle čl. 4 bodu iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES²⁷,
 - přirozená záplavová území nebo plochy pro zadržování povodní chráněná členskými státy v souvislosti se zvládáním povodňových rizik podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES²⁸,
- c) systém monitorování jednotek využívání půdy, na které se vztahuje obnova a které jsou definovány jako půda spadající do jedné nebo více z těchto kategorií:
- lokality významné pro Společenství, zvláštní oblasti ochrany a zvláště chráněné oblasti, jak jsou popsány v písmenu b) výše, spolu s jednotkami půdy, které do nich nespádají a u nichž bylo zjištěno, že jsou pro ně nutná opatření pro obnovu nebo kompenzační opatření zaměřená na splnění cílů ochrany lokalit,
 - stanoviště druhů volně žijících ptáků uvedených v čl. 4 odst. 2 směrnice 2009/147/ES nebo uvedených v příloze I uvedené směrnice, která se nacházejí mimo zvláště chráněné oblasti a u nichž bylo zjištěno, že jsou pro ně nutná opatření pro obnovu pro účely směrnice 2009/147/ES,

²⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik (Úř. věst. L 288, 6.11.2007, s. 27).

- přírodní stanoviště uvedená v příloze I směrnice 92/43/EHS a stanoviště druhů uvedených v příloze II směrnice 92/43/EHS mimo lokality významné pro Společenství a zvláštní oblasti ochrany, u nichž bylo zjištěno, že jsou pro ně nutná opatření pro obnovu za účelem dosažení příznivého stavu z hlediska ochrany podle směrnice 92/43/EHS a/nebo u nichž bylo zjištěno, že jsou pro ně nutná nápravná opatření pro účely článku 6 směrnice 2004/35/ES,
 - oblasti označené jako oblasti vyžadující obnovu podle plánu na obnovu přírody platného v daném členském státě,
 - jednotky půdy, na něž se vztahují opatření požadovaná pro obnovení dobrého ekologického stavu útvarů povrchových vod podle čl. 4 bodu iii) směrnice 2000/60/ES nebo opatření požadovaná k opětovnému dosažení dobrého ekologického stavu těchto útvarů, pokud to vyžadují právní předpisy,
 - jednotky půdy, na něž se vztahují opatření pro znovuzřízení a obnovu mokřadů podle přílohy VI části B bodu vii) směrnice 2000/60/ES,
 - oblasti, které potřebují obnovu ekosystémů, aby bylo dosaženo dobrého stavu ekosystému v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852²⁹,
- d) systém monitorování jednotek využívání půdy s vysokým rizikem z hlediska klimatu:
- oblasti, na něž se vztahuje kompenzace za přírodní škodlivé činitele podle čl. 13b odst. 5 nařízení (EU) 2018/841,

²⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

- oblasti uvedené v čl. 5 odst. 1 směrnice 2007/60/ES,
- oblasti označené ve vnitrostátních strategiích členských států pro přizpůsobování se změně klimatu jako oblasti s vysokými přírodními a člověkem způsobenými riziky, na něž se vztahují opatření ke snižování rizika katastrof v souvislosti se změnou klimatu.

Inventura skleníkových plynů v příslušných případech umožní výměnu a integraci údajů mezi elektronickými databázemi a geografickými informačními systémy.

Pro období 2021–2025 mohou členské státy využít metodiku úrovně přesnosti 1 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006, s výjimkou zásobníku uhlíku představujícího nejméně 25 % emisí nebo pohlcení uhlíku v kategorii zdroje nebo propadu, jež je v národním inventurním systému členského státu upřednostněna, jelikož její odhad má významný vliv na celkovou inventuru skleníkových plynů v dané zemi z hlediska absolutní úrovně emisí a pohlcení uhlíku, trendů emisí a pohlcení uhlíku nebo nejistoty s ohledem na tyto emise a pohlcení v kategoriích využití půdy. V daném případě se použijí alespoň metodiky úrovně 2 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventuru skleníkových plynů z roku 2006.

Od předložení inventury skleníkových plynů v roce 2028 budou členské státy používat alespoň metodiky úrovně 2 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 a vybízejí se, aby uplatňovaly metodiky úrovně 3 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006.“;